

Bestyrelsens beretning 2012

2012 har handlet om genforening af børn med deres familier. Blair har lagt et stort arbejde i at skabe kontakten til familierne igen. Og det er langt hen af vejen sket med succes. Dette har resulteret i, at der på nuværende tidspunkt er 12 fastboende børn tilbage på URCC.

Denne situation har givet naturlig anledning til at stoppe op og vurdere den bedste fremtid for børnene og URCC. Det er blevet diskuteret, om der skal tages nye børn ind og derved fortsætte konceptet som et reelt børnehjem eller om URCC skal gentænkes som et mere bæredygtigt og fleksibelt projekt.

Som det er de fleste bekendt, så har der i de seneste år været mange problemer med driften af URCC, hvilket har ført til bestyrelsens beslutning om at omstrukturere kraftigt. I den forbindelse valgte den daglige leder af centret Blair at tage sin afsked og søge nye udfordringer.

Vi har indset, at hovedårsagen til problemerne er den måde, vores arbejde er struktureret på med ca. 40 børn på centret, en omfangsrig staff, lokal manager, volontører og ikke mindst to bestyrelser i nord og syd. At få alle disse enheder til at arbejde sammen, når vi samtidig skal være ansvarlige overfor vores sponsorer har vist sig at være cirkelns kvadratur – en umulig opgave.

Årsagen kan til dels findes i vores historik: Projektet startede som et dagcenter, hvor 30 børn kom og fik et solidt måltid, lidt fællesleg og en ormekur i ny og næ. Det var overskueligt, Gladness stod for det og vi havde en ansat kok på deltid samt havde brugt 500 kr til et skur, hvor maden blev lavet.

Men så eksploderede projektet pludseligt, da vi pga en stor sponsor fik muligheden for at bygge, så vi kunne have børnene boende. Projektet udviklede sig ved knopskydning og vi har ofte sagt til os selv, at udviklingen gik hurtigere end vores visioner.

Endvidere viste det sig, at mange af børnenes familier var blevet bedre og vi havde jo en tid med succes ført en genforenings politik, hvor de større børn blev genforenet med deres familier, selv om vi stadig støttede dem økonomisk med deres skolegang.

Vi har ligeledes længe forsøgt at få den sydlige bestyrelse i samarbejde med manager til at overtage flere og flere af de daglige beslutninger, så vi kunne koncentrere os om fundraisingen, men det har ikke fungeret optimalt. Og vi kan ikke i længden sidde i DK og skulle tage stilling til alle mulige lokale spørgsmål. Alt for meget har handlet om brandslukning og for lidt tid er gået på at diskutere det, der betyder noget – overordnede rammer og visioner.

Et børnehjem med 40 børn og unge 7-26 år kræver en stor økonomi og dette giver en stor administrativ byrde, som både Nord og Syd har brugt mange kræfter og meget energi på. Det har været rigtig svært at få kulturelle forskelle samt divergerende forventninger til at stemme overens med vores økonomiske ansvar overfor vores sponsorer og medlemmer.

Resultatet er, at vi har nytænkt hele vores virke og vil gøre vores arbejde mere projektorienteret i stedet for den tunge drift, vi har haft indtil nu.

Hvert enkelt barns situation vil blive nøje vurderet og betragtet som et delprojekt. Bestyrelsen TZ vil finde ud af, hvordan familiesituationen er, og hvordan vi bedst kan støtte det enkelte barn fremadrettet. Vores

ønske er, at børnenes skolegang bliver drevet af deres motivation og lyst. Gennem den næste tid vil vi i samarbejde med bestyrelsen i syd finde ud af, hvordan rammerne og detaljerne i disse skal være.

Det ligger os samtidig meget på sinde, at ingen børn bliver tabt på gulvet, der skal findes ansvarlige løsninger for hvert enkelt barns situation.

Derudover vil vi samarbejde med den sydlige bestyrelse om andre konkrete projekter, som vores organisation og vores bygninger kunne være rammen om og som er et resultat af et lokalt ønske og behov.

Dette mener vi vil give et langt større lokalt engagement og dermed mere bæredygtige og innovative projekter. Dette gælder også børnenes skolegang og bolig situation.

Vi vil ikke lægge skjul på, at vi har skelet en del til sportsprojektet, som med succes har kørt denne linie, som jo også er Danidas fremgangsmåde.

Tiden er løbet fra projekter, der har været på tegnebrættet her i Danmark og derefter er forsøgt implementeret på vore præmisser.

Den aktuelle situation er, at den sydlige bestyrelse er meget aktiv og vi har en god og konstruktiv kommunikation. Daudi, som er leder af Tanzibarn's sportsklub, er ligeledes en del af URCC's bestyrelse, og står i dag for en stor del af det organisatoriske og økonomiske arbejde omkring børnehjemmet. Bestyrelsen i syd lægger rigtig meget energi og arbejde i den igangværende omstrukturering.

Siden der kun er 12 fastboende børn på URCC, har bestyrelsen i syd afskediget en stor del af staff, men Margreth, Mika og Rehema er der stadig, så de tilbageværende børn stadig har en tryk hverdag med mennesker, de kender.

Vi har med glæde fået besked om, at Georg Jensen Fonden igen har fundet midler til os, således at vi i denne uge har modtaget 92.000 kroner.

Bestyrelsen sender en delegation til Usa River i sommerferien, hvor de skal udvikle det nye koncept med den sydlige bestyrelse. Her vil børnenes aktuelle samt fremtidige situation være i fokus, og der vil derudover blive diskuteret visioner og fremtidige projekter. Håbet er, at vi i fællesskab kan finde frem til en ny og bæredygtig vej for at støtte børnene og lokalsamfundet i Usa River, samt at båndet mellem de to bestyrelser kan blive styrket.

Bestyrelsen er blevet i godt humør igen, da vi synes, at denne nye udvikling vil medføre et spændende og frugtbart arbejde med det samfund, som vi alle på godt og ondt er blevet knyttet til og gerne vil understøtte. Behovene er der i høj grad, det gælder om at organisere det på den rigtige måde og vi føler alle, at vi er på rette vej.